

1290 húsvétján egy ateista embernek, aki ki nem állhatta a katolikus hitet és nem hitt az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztusban, sikerült megszereznie egy Szentostyát, hogy azt megszentégtelenítse. Kettévágta, majd forrásban lévő vízbe dobta.

A Szentostya az illető szeme láttára kiemelkedett a forró vízből, amitől az ember megijedt és odaadta az ostyát egy hívő asszonynak, aki azonnal elvitte azt a plébánosnak. Az egyházi hivatalok, a nép, sőt maga a király is úgy határozott, hogy a szentségtörő ember házát alakítsák át kápolnává, és ott őrizték a Szentostyát. A francia forradalom alatt azonban a kápolna megsemmisült.

A Saint-Étienne-templom ólomüveg ablaka, amin a csoda ábrázolása látható

A Nemzeti Levéltárban őrzött 16. századi miniatűr, ami a szentségtörés helyszínét ábrázolja

Saint-Jean en Greve-templom lerombolása - Pierre-Antoine Damachy, 1797

Saint-Étienne-du-Mont temploma

Számos dokumentum tanúsítja ezt a csodálatos eseményt. Az olasz történész, Giovanni Villani például a csoda valamennyi lényeges eleméről beszámol híres *Storia di Firenze* című könyvének 7. kötetében, a 136. fejezetben. Madame Moreau-Rendu alaposan megvizsgálta a forrásokat, és eredményeit 1954-ben, az „À Paris, rue des Jardins” című művében tette közzé, amelyhez Touzé püspök, Párizs segédpüspöke írt előszót. A szerző a dokumentumok részletes felsorolását követően elvégezte azok alapos vizsgálatát is, majd teljes meggyőződéssel jelentette ki, hogy a tények hitelesek. A történet legismertebb elbeszélése Rupp francia érsek, A párizsi egyház története című művéből származik. Ebben a könyvben a szerző, a Simon Matifas de Busay püspök Saint-Denis-i püspökségéről (1290-1304) szóló

oldalakon így számol be a párizsi eucharisztikus csodáról: 1290. április 2-án, húsvét vasárnapján egy Jonatán nevű férfi, aki gyűlölte a katolikus hitet és nem hitt az Oltáriszentségben valóban jelenlévő Krisztusban, pénzért megszentelt ostyát szerzett. Késsel belevágott a Szentostyába, ami erre vérezni kezdett, és a kicsorduló vér megtöltötte az edényt, amiben a Szentostya volt. A férfin úrrá lett a pánik, és tűzbe dobta a Szentostyát, de az kiemelkedett a lángok közül. Azután kétségbeesésében forró vízbe dobta a Szentostyát, de az a vízből kiemelkedve feszület formáját öltötte. A férfi végül eljuttatta az ostyát a Saint-Jean-en-Greve plébániaközösség egyik tagjához, aki azt a plébánosnak adta. Ezt a Szentostyát évszázadokon át egy kis ereklyetartóban őrizték a Saint-Jean en Greve-i templomban, míg végül a francia forradalom alatt nyoma veszett. Más jelentős adatok is

alátámasztják a csodát. Az egyházi hatóságok, a nép és a király akaratából a szentségtörő férfi házát kápolnává alakították. Egy 1291-es adásvételi bizonylat szerint Jonatán házát „A csodák háza” néven foglalta le Szép Fülöp király. A házát imaházzá alakították, VIII. Bonifác bullája szerint. A párizsi nép ajkán az utca neve „rue des Jardins”-ról (kertek utcája) „rue du Dieu bouilli”-ra (a leforrázott Isten utcája) változott. Ünnepi szentmisét a La Chapelle des Billettes kápolnában advent és nagyböjt második vasárnapján tartanak.

Eucharisztikus csoda

PÁRIZS

FRANCIAORSZÁG, 1290

*Kétségbeesésében
forró vízbe dobta
a Szentostyát,
de az a vízből
kiemelkedve
feszület formáját
öltötte.*

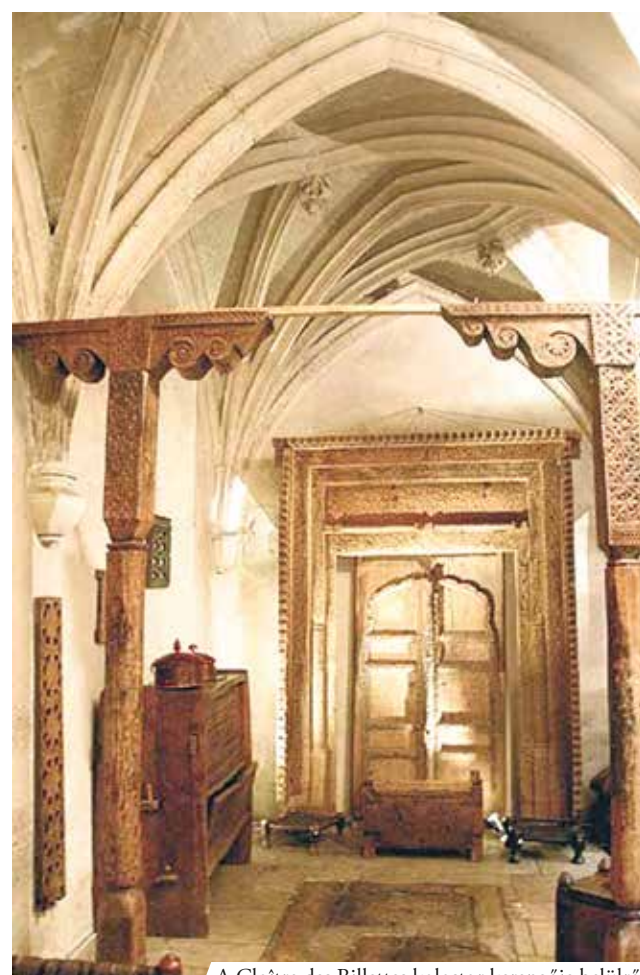
Katekizmus kápolnája, Saint-Étienne-templom

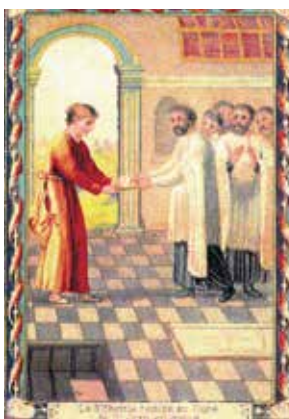
A Eucharisztia diadala

A Cloître des Billettes kolostor kerengője, ma protestáns templom

A Cloître des Billettes kolostor kerengője belülről

A csoda jeleneteit
ábrázoló régi metszetek